

שהפקידו שם אחד מהם ודאי רמאי שחייב רק אחד הפקיד מאתים — במקרה זה אומרים 'יה מאונח עד שיבא אליו', אבל במקום שאין ודאי רמאי [דוגמוה ליה הוא שנים אוחזין בטלית], שאפשר שניים הגיבו ייחד וכל אחד סבור שהוא הגיבה ראשון ולכן טוען כולה שליך אך אין מתכוון לرمות⁽¹⁹⁾ אז הدين הוא שיחלוקו!⁽²⁰⁾

מדוע אין אומרים 'כל דallows גבר'

בדין זה ש'יה מאונח עד שיבא אליו', נתקשו הראשונים מדוע אין אומרים בזה 'כל דallows גבר'.

וכתו התוס' ברבא בתרא [לג ב ד"ה ההוא] שדין 'כל דallows גבר' נאמר רק במקום שהחפץ עומד במקום הפקר ואינו נמצא תחת רשות אדם. אבל אם החפץ נמצא תחת רשות אדם שוב אין מוציאין את החפץ לומר בו 'כל דallows גבר', ולכן במנה שלישי שהמנון נמצא אצל השומר, שוב אין מוציאין את הממון מרשותו כדי לעשות כל דallows גבר!⁽²¹⁾

זה הפקיד מנה [מאה זו] וזה הפקיד מאתים, ולאחר מכן שבאו לטלול את הפקדון כל אחד מהם טען שהוא הפקיד את המאתים, והנפקד אינו זובר מי הפקיד את המאה וכי הפkid את המאתים — נחלקו תנאים⁽¹⁵⁾. דעת חכמים שכל אחד מהם מקבל מנה [כי סכום זה ודאי הופקד על ידי כל אחד מהם] והמנה השלישי שעלו יש ספק יה מאונח עד שיבא אליו ויאמר של מי הוא⁽¹⁶⁾. דעת רבוי יוסי הטענה שככל הכספי יהיה מונח עד שיבא אליו⁽¹⁷⁾.

ומבואר בסוגיא לקמן [ג א] שלדעת חכמים דין זה הוא רק במקומות שאין החלקה יכולה להיות אמת, כגון במנה השלישי שהוא ודאי של אחד מהם ולא ניתן שהוא שייך לשנייהם⁽¹⁸⁾, אבל במקומות שהחלוקת יכולה להיות אמת [דוגמאות להן שנים אוחזין בטלית, ובאמת הטלית שייכת לשנייהם] — במקורה זה אין אומרים 'יה מאונח עד שיבא אליו' אלא 'יחלוקו' — ולדעת רבוי יוסי דין זה נאמר דווקא במקומות שאחד מן הנידונים ודאי רמאי, כגון גבי שנים

19. עפ"י פירוש התוס' ג א ד"ה התם.

ד"ה ונראה.

20. ושיטת רש"י, שאף לרבען במקומות שיש ודאי רמאי אין אומרים שיחלוקו. וביארנו כל זאת בארוכה בדף ג א הערכה מס' 8.

15. לקמן לו א.

16. עפ"י רשי' שם עמוד ב' ד"ה פסידא.

21. זה הביאור הפשט בדבורי ריב"א שם. ויש שפרשו שאין כוונת ריב"א לומר שכלי מקום שהחפץ נמצא תחת רשות אדם אין מוציאין אותו לומר 'כל דallows גבר', ורק במנה שלישי אין אומרים 'כל דallows גבר', משום שהחפץ נמצא ביד השומר, והשומר חייב לשמור החפץ עboro [תוס' ב א ד"ה ויחלוקו].

17. וביאור שיטת רבוי יוסי, עיין לקמן בפירוש 'חברותא' לר' ג א. ומבואר בגמרא לקמן לו א שכלי מחלוקת רבוי יוסי וחכמים היא רק במקומות שהפקידו שניים את כספם בכריכה אחת, עי"ש.